

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник

Присутності Христа

“СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?”

— Ісаї 21:11

VOL. LV ПІВМІсячник № 17

Вересень 1, 1934

ЗМІСТ

ЛУКАВІ ДУХИ (Частина 1).....	259
Виклад	259
Повстання	260
"Сини Божі"	261
Лукавство.....	262
Питання для вивчення.....	267
ВОСКРЕСІННЯ І ЖЕРТВА ЗА ГРИХ .	267
ВОЗВЕЛИЧЕННЯ ІМЕНІ ЄГОВИ.....	269
НОЙ РОБИТЬ ДОБРЕ	272
ПЕРІОД ПРОСЛАВЛЕННЯ ЦАРСТВА ...	258
РАДІО І ДРУКОВАНЕ СЛОВО	258
"СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР"	258
ЩОРІЧНІ ЗБОРИ.....	258

© W.T.B. S.I.S.

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

ВАРТОВА БАШТА

Публікується двічі на місяць

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street - Brooklyn, N. Y., U.S.A.

Відповідальні особи:

J.F. RUTHERFORD, Президент

W.E. VAN AMBURGH, Секретар

"Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми". – Ісая 54:13

ПИСАННЯ ЯСНО ВЧИТЬ

ЩО ЄГОВА – єдиний правдивий Бог, існуючий од віків до віків, Творець неба і землі і Датель життя своїм створінням; що Логос був початком Його творіння і Його активним чиновником у створенні всіх речей; що Логос є тепер Господом Ісусом Христом у славі, наділений усякою владою на небесах та на землі, і є головним виконавчим Чиновником Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, створив звершеного чоловіка для землі й помістив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що з причини Адамового переступу всі люди народжуються грішниками і не мають права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб набути викуп, або викупну ціну для всього людства; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і вивішив Його в небі понад усі інші творіння й понад усі інші імена, і одягнув Його в усяку силу і владу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сион, і що Ісус Христос є її головним виконавчим Чиновником і законним Царем світу; що по-мазані і вірні послідовники Ісуса Христа є дітьми Сиону, членами організації Єгови і є Його свідками, чий обов'язок і привілей - свідчити про всешинасть Єгови, проголошувати Його задуми по відношенню до людства, як про це є написано в Біблії, і нести плоди Царства усім, хто чус.

ЩО КІНЕЦЬ СВІТУ настав, і Господь Ісус Христос був посаджений Єговою на Його престолі влади, який вигнав сатану з небес і приступає до встановлення Царства Божого на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословення народів землі можуть прийти тільки через царство Єгови під Христом, яке вже розпочалося; що наступним великим ділом Господа буде знищення організації сатани і встановлення справедливості на землі, і що під владінням царства всі ті, котрі будуть послушні Його праведним законам - будуть жити на землі вічно.

ПЕРІОД ПРОСЛАВЛЕННЯ ЦАРСТВА

Цей дев'ятиденний період служби, з 29 вересня по 7 жовтня включно, починає новий рік служби 1934-1935 років. Він охоплюватиме всю землю, і очікується, що більша кількість земель, ніж в інші подібні періоди, де перебувають деякі свідки Єгови, або Йонадаби, отримають свідоцтво протягом цього періоду. В англомовних країнах свідки Єгови та Йонадаби братимуть участь у розповсюджені нової брошюри "Справедливий Володар". У країнах з іншою мовою відповідальна філія належним чином оголосить про поширення. І, головне! Не забудьте доповісти про свою роботу за цей період, негайно після його закінчення, у відповідне відомство, що здійснює керівництво свідоцтвом у вашій частині поля.

РАДІО І ДРУКОВАНЕ СЛОВО

Усі сторони, що свідчать, і всі особи, які беруть участь у роботі свідків, повинні згадати радіостанцію, що знаходиться поблизу, яка транслює програми Вартової Башти. Це часто виявляється засобом, що відкриває шлях для передання книжок у руки людей. Майте на увазі, що головна мета радіо - привернути увагу людей до правди, а потім надати їм можливість здобути ширше розуміння послання щодо правительства Єгови, роз'яснюючи те, що друкується.

ЙОГО МІСІЯ

Сей журнал виходить в тій цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгову і Його заміри, як про се научас Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для помочи свідків Єгови. Він уможливлює систематичне студіювання Біблії для всіх читачів і старається о іншу літературу яко поміч в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших засобів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Вій цілковито вільний й відділений від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безвіймово стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Його любого Царя. Він не приирає догматичної міни, а радше заохочує до уважного й критичного розслідування свого змісту в світлі св. Письма. Він не міштається в жадні суперечки, ані його сторінки не створені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Півдній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба висилати через поштовий переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Півдній Африці й Австралії, передплату треба висилати до відділу в тім краю. З інших країв можна висилати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграницні Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Beresford Road, Strathfield, N.S.W., Australia
South African Boston House, Cape Town, South Africa

Во всіх випадках просимо адресувати на ім'я Товариства.

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а щиро бажають його читати, висилаємо даром, якщо о се попроситься. Ми радісно бажаємо допомогти таким потребуючим, але після поштової регуї, вони мусять прислати письменну аліквітацию кожного року.

Увага передплатників: Посвідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не висилаємо, хіба що о се попроситься. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Один місяць перед скінченням ся передплати ми висилаємо карточку-повідомлення з журналом. Yearly subscription price, \$1.00, Canada and foreign, \$1.50 Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Кожен, хто зараз бере участь у роботі в полі на території, що обслуговується трансляціями програми "Вартової Башти", може взяти участь у тому, щоб розповісти людям, що ця унікальна послуга доступна щотижня. Робітники повідомляють, що розповсюдження радіо-папки (наданої Товариством) виявляється зручним та ефективним методом постійного публічного оповіщення про цю програму, беручи участь у відвідуванні від хати до хати.

"СПРАВЕДЛИВИЙ ВОЛОДАР"

Ще один новий буклет! Дві радіо-лекції "Контроль над світом" і "Утікайте зараз", з чудовим вступом до них, переплетені разом під однією обкладинкою, ця обкладинка має найбільш надихаючий дизайн. Навіть свідки Єгови повинні прочитати цю брошурку, не кажучи вже про клас Йонадаба. Усі такі можуть отримати її за 5c. Про початок розповсюдження серед широкої публіки буде повідомлено в іншому місці.

ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ЩОРІЧНІ ЗБОРИ

Відповідно до закону і статуту Товариства Біблії і трактатів Вартової Башти повідомляємо, що щорічні ділові збори зазначеного Товариства відбудуться в Піттсбурзі, Північна сторона (раніше Аллегейні), Пенсильванія, о 10-й годині ранку, у середу, 6 жовтня 1934 року, на яких будуть розглянуті звичайні щорічні справи.

ВАРТОВА БАШТА

І ВІСТНИК ПРИСУТНОСТІ ХРИСТА

VOL. LV

Вересень 1, 1934

№ 17

(Переклад з рос. журналу, перекладеного з англ. видання.

Наведені у перекладі цитати з Біблії - це переклад рос. сінод. Біблії українською мовою)

ЛУКАВІ ДУХИ

(ЧАСТИНА 1)

"Бо наша боротьба не проти крові й плоті, а проти начальств, проти властей, проти мироправителів темряви цього віку, проти духів злоби піднебесної". - Ефесянам 6:12

Єгова БОГ, Творець неба і землі, є Творець усіх благих речей. Він ніколи не творив зла, тому що Він святий, і всі Його діла звершені. (Втор. 32:4) Лукаві (або нечестиві, злі - інший переклад) - це ті, хто свідомо і навмисне порушує закон Божий. Коли створіння стає лукавим, відповідальність за цю дію не може бути покладена на Єгову. Якщо створіння піддається гріховній спокусі або впливу і звертається до лукавства, то за це не можна звинувачувати Бога, з тієї причини, як це написано, що Бог нікого не спокушає. (Якова 1:13) Усі шляхи Господа Бога праві й праведні. Бог ненавидить зло, і Він ясно визначив долю лукавих. "А беззаконники всі будуть знищені; майбутнє нечестивих загине". (Псалтьма 37:38) Існують лукаві духовні створіння і є лукаві людські створіння, і кінець усім таким - загибель і знищення. (Псалтьма 145:20) Ангели - це духовні створіння, яких Єгова Бог створив звершеними, чистими і святыми, і всі ті з них, хто навмисне пішов за дияволом, стали лукавими. Хоча суд Єгови ясно показує, що лукаві зазнають знищення, це не означає, що створіння буде знищено одразу ж, або навіть протягом короткого часу після того, як воно стане лукавим. Сатана - злий дух, давно визнаний винним і засуджений до смерті, але Бог дозволив йому залишитися для певної мети. Священні Писання також показують, що є й інші духовні створіння, давно засуджені судом Єгови Бога на знищення, але яким дозволено жити до призначеної Богом часу, коли страта над ними буде приведена у виконання. Такі злі (або лукаві, нечестиві - ін. пер.) ангели виявляли владу і вплив над людиною і продовжують це робити. Після народження "немовляти чоловічої статі" на небі сталася велика війна, в якій сатана та інші лукаві ангели билися проти Господа Ісуса Христа, і всі такі лукаві були скинуті з неба на землю. У зв'язку з цим написано: "Горе тим, що живуть на землі й на морі, бо до вас зійшов диявол у сильному гніві, знаючи, що

небагато йому залишається часу". - Об'явл. 12:5-12

2 У тому, що сатана і його лукаві ангели нині мають великий вплив на правителів землі і завдають багато горя людям, не може бути жодного сумніву, оскільки докази численні з усіх боків. Багато людей радяться з цими злими духовними створіннями, будучи абсолютно необізнаними про їхнє походження, і про те, якою є їхня мета і яким буде їхній кінець. Чоловіки і жінки, які консультуються з ними через медіумів, підпадають під звабливий вплив, щоб вдаватися до багатьох неправомірних дій, які зневажають ім'я Єгови. Досі багато говорилося і писалося про лукавих ангелів та їхню владу над людьми, але зараз, у цей день, коли Господь зібрав своїх вірних до себе і відкрив їм нову угоду і ввів їх в угоду для Царства, слід очікувати, що Господь у своїй люблячій доброті дасть своїм вірним більше світла пізнання про нечестивих ангелів, відкриваючи цим для вірних, краще розуміння Писання. Ми повинні мати на увазі той факт, що апостол авторитетно писав: "А все, що писалося раніше, написане нам на науку, щоб ми терпінням і втіхою з Писань зберігали надію". (Рим. 15:4) Отже, з цього випливає, що правильне розуміння цих Писань про тих злих ангелів було б корисним для останка в теперішній час. Вони повинні це розуміти, щоб вони могли надати допомогу класу Йонадаба в набутті кращого розуміння. На додаток до цього Бог через свого апостола дає зрозуміти останку вірних, що вони постійно будуть піддаватися нападам з боку орд або воїнств цих лукавих і що вони повинні вдягнутися і завжди носити броню охорони, яку Єгова у своїй милості надав їм.

ВИКЛАД

з Юда і Петро розповідають про ангелів, які стали злими і які збережені для їхнього знищення. Апостол Петро також говорить про якихось "духів у в'язниці", яким проповідував Ісус.

Хто ж є ці злі ангели? Коли і як вони стали злими? Хто були ті, яким проповідував Ісус? І чи ті самі, хто перебуває у в'язниці, зберігаються для суду і знищення? Яким є теперішнє становище і місце перебування цих злих у теперішній час? Здається, що при розгляді цих питань було б корисно спочатку викласти короткий огляд або виклад того, що надалі буде сказано, а потім навести докази з Біблії на підтвердження цього; звідси випливає наступне:

4 У шостому розділі книги Буття згадуються два окремих і відмінних класи ангелів або духовних істот, один з яких позначений в *Авторизованій версії* як "велетні", а в *Переглянутій версії* як "нефіліми" (вірш 4). Нефілім означає "жорстокий", кривдник, або тиран. Ці нечестиві приєдналися до сатани в його повстанні і відтоді діяли разом з ним у його нечестивих спробах зневажити Бога Єгову і відвернути все створіння від Бога. Це ті, які згадуються у 2 Петра 2:4 і в посланні Юди 6. Вони боролися з часів Едему проти тих, хто намагався бути праведним. Вони живі і є смертельними ворогами святих. Вони битимуться на боці сатани в битві Армагедон і зазнають повної поразки.

5 У другому вірші шостого розділу Буття згадуються "сини Божі". Це ті ангели, які колись були святыми і служили Богові Єгові, які не приєдналися до сатани в його бунті, а потім піддалися його спокусливому й злому впливу, стали неслухняними Богові, унаслідок чого втратили привілей і можливість служити Єгові із того часу були поміщені у в'язницю. Вони живі і є тими, про яких згадується в 1 Петра 3:19,20; і є деяка надія на їхнє привернення.

6 Розглядаючи Священні Писання, що обговорюються нижче, буде добре й корисно мати на увазі два окремі й різні класи ангелів, згадані вище, та їхнє відношення один до одного й до людського роду. Як останок вірних Господа, так і клас Йонадаба знайдуть це питання особливо цікавим у теперішнім часі. Безсумнівно, воля Божа полягає в тому, щоб тепер було дано свідоцтво про ці невидимі сили та вплив, який вони чинять на людський рід, і щоб усі, хто любить Господа, доклали всіх зусиль, щоб узяти участь у цій роботі свідоцтва.

ПОВСТАННЯ

7 Люцифер під-час створення людини був членом Божої організації, призначеним і помазаним на служіння. Це було його привілеєм і обов'язком - служити Єгові, підтримувати й прославляти Його та бути Йому повністю послушним, і він був цілком підготовлений для цієї цілі. Написано, що

Єгова сказав про Люцифера: "Ти був помазаним херувимом, щоб осявати, і Я поставив тебе на це, ти був на святій горі Божій, ходив серед вогняного каміння". (Езек. 28:14) Це доказ того, що Люцифер був частиною організації Єгови і був призначений і помазаний для виконання певних обов'язків. Зі Священних Писань видається цілком зрозумілим, що Люцифер був головною посадовою особою над певною частиною Божої організації, маючи під своїм розпорядженням інших духовних створінь, або ангелів, і що його організація мала безпосереднє відношення до людини на землі. Люцифер повстав проти Бога й опоганив свої святощі, як про те написано: "Безліччю беззаконь твоїх, у неправедній торгівлі твоїй, ти опоганив святощі твої". (Езек. 28:18) Це означає, що на початку його службового призначення його організація, або місце проживання, були посвячені Богові та праведності, але він свідомо став лукавим. Це також означає, що й інші істоти долучилися до нього в його зраді, тим самим було опоганено святыню, або його оселю та ті, хто перебував в його безпосередній організації. Те, що в сатани є коло ангелів, які діють разом з ним, абсолютно ясно доводять інші Писання. Цей відділ лукавих ангелів виступив у боротьбі разом із сатаною в той час, коли Ісус Христос скинув сатану і його воїнство з небес на землю, і їхні дії тепер обмежені справами, що стосуються землі. (Об'явл. 12:9-12) Спочатку вони були створіннями Бога, але повстали і стали "насінням змії", сатани. Господь Ісус Христос оголошує суд Єгови проти цього злого збіговиська, очолюваного сатаною. (Матв. 25:41) Сатана є тираном найвищої міри, і духи, які діють з ним, є злими тиранами. З часів Едему сатана був убивцею, і ті, хто приєднався до нього в його бунті проти Бога, безсумнівно, брали участь у вбивстві Аvelя, і вони також є убивцями та продовжують чинити вбивства відтоді й донині. - Івана 8:44

8 Бог через свого пророка Даниїла описує нечестиву організацію сатани під виглядом страшного боввана. Голова того боввана була із золота, зображені самим сатану і показуючи, що він спочатку отримав свою владу від Єгови. Груди та руки цього боввана були зі срібла, представляючи в образі князів, або помічників та правителів сатани, які становлять частину його невидимої організації, що є злою та лукавою; і як далі написано, що є "ще третє царство", з міді, "що буде володарювати над усією землею". (Даниїла 2:31-39) Ця заява Даниїла, яка підтверджується іншими Священними Писаннями, переконливо доводить, що лукаві ангели під владою сатани від самого початку панували над усіма урядами

землі, і вони здійснювали цю владу тиранічно. Священні Писання ясно показують, що сатана є богом, або невидимим правителем цього світу; це означає, що він є наймогутнішим серед усіх злих духовних створінь, і що інші злі істоти діють під його керівництвом, і що вся організація бореться проти кожного, хто перебуває на боці Єгови. - 2 Корин. 4:3,4; Ефес. 6:12

9 Серед тих, хто належить до його нечестивої організації, є той, кого Писання називає "Гог", головний виконавець сатани, якого він, безсумнівно, призначив щоб був відповідний Ісусу Христу, як головному виконавцю Єгови. Це воїнство лукавих займає місце, відоме в Писанні як Магог. (Езек. 38:2-6) (Див. *Оправдання*, книга друга, стор. 311) Ісус називав сатану "князь [або невидимий правитель] світу цього". (Івана 14:30) Оскільки сатана називається веельзевулом, що означає князь, або головний з бісів, то з цього випливає, що є багато інших подібних до нього, тобто лукавих ангелів, або духів. - Матв. 10:25; 12:24; Марка 3:22; Луки 11:15,18,19

10 Ці тексти, наведені тут, разом зі словами до Ефесян 6:10-12, доводять поза всяким сумнівом, що існує сонм злих ангелів або духовних створінь; далі, що сатана, диявол, є головним із цих злих полчищ; і що всі вони є ворогами Бога і смертельними ворогами кожного, хто прагне виконувати волю Бога.

11 Уже за днів Едему Бог оголосив свій суд про знищення сатани і його воїнства або "насіння". (Буття 3:15) Пізніше через свого пророка Мойсея Бог говорить, чому Він одразу ж не виконав цей суд і не знищив сатану і все його лукаве воїнство. Його ціль полягає в тому, щоб дозволити сатані та його воїнству дійти до самої межі в протистоянні Богові та в їхніх зусиллях відвернути все творіння від Єгови й довести, що Єгова брехун; і тоді свого часу Бог цілковито знищить ці злі створіння і таким чином продемонструє свою власну вищу владу. Однак перед їхнім знищеннем, за наказом Єгови, має бути проповідуване свідоцтво про Його велике ім'я, як перед людьми, так і перед ангелами. На доказ Божого наміру написано про сатану: "Але з тієї причини Я дозволив тобі лишитися, щоб показати на тобі силу Мою, і щоб вони [свідки Мої] могли сповістити ім'я Мое по всій землі". (Вих. 9:16, *Леесер*) Саме сатана і його лукаве воїнство, невидиме для людських очей, шкідливо вплинули й зіпсували видимих правителів землі та зробили правлячу владу землі частиною нечестивої організації, яка пригнічує людський рід. Ця видима частина організації сатани представлена пророком Даниїлом як "гомілки його заліznі, ноги його частиною

заліznі, частиною глиняні". (Даниїла 2:33) Уся організація під керівництвом сатани спрямована проти Бога Єгови; і свого часу "Камінь", тобто Ісус Христос, котрий став головою столичної організації Єгови і Його головним виконавцем волі, та рішень Єгови, повністю знищить цю зло організацію сатани, як видиму, так і невидиму. - Даниїла 2:44,45

12 Від дня бунту в Едемі і до цього часу Диявол та його воїнство протистояли Богові й усім, хто став частиною Божої організації; і тепер настав час остаточного протистояння між воїнством зла і Божою праведною організацією, і тому слід очікувати, що Єгова дасть своїм вірним святим на землі більш ясне розуміння цього питання, ніж будь-коли раніше. Безсумнівно, що Сатана та його зле воїнство давнім-давно знищили б усіх, хто став на бік Єгови, коли б Бог не застосував свою силу і владу для захисту тих, хто любить Його; і таким чином, Він стримував лукавих, приборкуючи їх і запобігаючи знищенню своїх вірних свідків. Це був той самий лукавий натовп, який переслідував Ісуса, коли Він був на землі, і спричинив Йому смерть, яку Єгова допустив. Однак, у той самий час Бог повністю зруйнував намір ворога, воскресивши Ісуса зі смерті і надавши Йому найвище місце в Його власній великій організації. - Філип. 2:9-11

"СИНИ БОЖІ"

13 У всесвітній організації Єгови було багато святих ангелів, цілком відданих служінню Йому, котрі ніколи не належали до Люциферового числа і не брали участі разом з Люцифером у його повстанні. Усі такі вірні ангели є "синами Божими", тому що вони отримали своє життя від Єгови. (Йов 38:7) З часу повстання в Едемі минуло близько 1500 років. Адам і Єва в той час мали дітей та онуків, і рід людський постійно збільшувався; і тут починається розповідь про зіпсуття роду людського. "Коли люди почали можитися на землі, і народилися в них доњки, тоді сини Божі побачили доњок людських, що вони гарні, і брали [іх] собі в дружини, яку хто обрав". (Буття 6:1,2) Слід зауважити, що в другому вірші, наведеному вище, нічого не говориться ні про лукавість ангелів, "синів Божих", ні про те, що такі "сини Божі" стали лукавими в той час, коли вони матеріалізувалися як люди. Не можна тому сказати, що ті, кого тут називають "синами Божими", належали до якоїсь частини організації сатани, ні в той час, ні будь-коли після того. Усі, хто вступив у союз із сатаною-дияволом, були і залишаються "насінням сатани-змія" і, отже, синами сатани. Це є доказом того, що ті, кого тут

називають "синами Божими", абсолютно відрізняються від тих, хто приєднався до сатани в його повстанні. Той факт, що через 1500 років після повстання ангели були названі "синами Божими", показує, що весь цей час вони служили Богу Єгові. Вони були духовними створіннями, або ангелами, що мають життя від Бога Єгови, і, оскільки вони залишалися на служенні в Єгові, то їх позначено як "сини Божі".

14 Головною метою сатани з моменту і після його повстання завжди було і залишається обернути все створіння проти Єгови. У Біблійних записах нічого не говориться про згадуваних вище "синів Божих", як таких, що роблять якісь спроби відвернути інших від Бога Єгови. Священні Писання показують, що сатана - хитрий, підступний і звабливий ворог. Його ім'я "змій" відкриває, що він є головним ошукачем серед усіх створінь, а його ім'я "сатана" ясно вказує, що він використовує обман у своїй роботі проти Єгови. Ми знаємо, що диявол використовує брехню й обман, щоб заманити в пастку людські створіння, які нехтують своїм обов'язком перед Богом, і цілком розумно, що сатана використовував подібний спосіб обману, щоб відвернути духовних "синів Божих" від Творця. Це було частиною його злого плану, щоб обдурити ангелів, а також людей і спонукати їх іти проти Божого закону. 'Дочки людські були прекрасні', і "сини Божі", бачили їх, і помітили, що вони привабливі. Брехнею та обманом сатана спочатку заманив у пастку прекрасну Єву, що дало Адаму прівід приєднатися до диявола; і тепер, через 1500 років, він використовує прекрасних доньок, або правнучок Єви, щоб заманити в пастку навіть "синів Божих". Ці "сини Божі", або ангели мали силу матеріалізуватися в людський організм і, безсумнівно, що вони користувалися цією здатністю і матеріалізувалися. Немає жодних свідчень того, що матеріалізувавши, вони порушували Божий закон, бо Писання показує, що через багато часу після цього, за часів Авраама, ангели матеріалізувалися і з'являлися як люди. (Буття 19:1, 15; 18:1-15) Хоча вони й матеріалізувалися не за наказом Єгови і не були послані як Його посланці, тим не менш, зрозуміло, що гріх їхній полягав не в тому, що вони матеріалізувалися в тіла людські. З'являючись у тілі людському, вони, звісно, здавалися красивими і привабливими чоловіками, які мали б подобатися жінкам того часу. Священні Писання не кажуть, що вони були велетнями, і було б абсолютно нерозумно робити висновок, що вони матеріалізувалися як велетні, але абсолютно достовірно, що вони матеріалізувалися, як привабливі чоловіки. "Тоді

сини Божі ... брали їх собі в дружини, яку хто обрав". Результат цих шлюбних стосунків між "синами Божими" і дочками людськими привів до значного збільшення безбожності серед людського роду, і це саме по собі є переконливим доказом того, що сатана був головним ініціатором у створенні таких обставин.

ЛУКАВСТВО

15 Адам став лукавою людиною, і наприкінці 1500 років майже все потомство Адама стало лукавим і стягнуло ганьбу на ім'я Єгови і засмутило Його. До потопу Авель, Еnoch і Ной - єдині чоловіки, про кого говориться, що вони зберегли свою вірність по відношенню до Бога. Треба думати, що, ймовірно, все людство відвернулося від Бога на той час, про який тут ідеться, за винятком Ноя і найближчих членів його сім'ї. Ной прожив на землі вже кілька сотень років, тому в книзі Буття говориться "за днів Ноя". Звідси випливає висновок, що беззаконня продовжувало зростати серед людей на землі. "І рече Господь: Не буде мій дух переважувати в людині до віку, бо вона тіло; дак нехай віку людського буде сто і двайцять год". (Буття 6:3, пер. Куліша) Вжиті тут слова "Мій Дух" означають самого Єгову, що є іншим способом сказати "Я - Дух". Якби, однак, у даному випадку вживався займенник "Я", то він би не підкреслював настільки сильної різниці між "Духом" Творця і "тілом", тобто людським створінням. Єгова - це Дух Всемогутній; а людина, будучи тілом, значно слабша і нижча за Єгову. Відтоді як Адам став грішником, Бог Єгова змагався з родом людським, і далеко не всі зберегли свою вірність щодо Бога. Виявилося, що сатана був успішний у відверненні роду людського від Єгови.

16 Давньоєврейською слово "переважувати" буде *doon* (дун) що є коренем, який означає "правити" і, побічно, за змістом, "судити" (як суддя); а також "змагатися" або робити так, як роблять супротивники в суді, або в судовому процесі. Протягом усіх цих п'ятнадцяти століть Єгова судив людей щодо їхньої вірності. Від Адама до Ноя включно було десять поколінь людей, які символізують земну повноту; і за весь цей час Ной був лише третьою людиною, як показує святе Письмо, котра довела свою повну єдність по відношенню до Бога, причому Авель і Еnoch були двома іншими людьми з числа цих трьох. У Єгови не було необхідності продовжувати суперечку вічно, начебто люди в змозі були продовжувати тяганину зі своїм Творцем і Суддею так само, як вони вели тяганину в судах із супротивником. З часів Еноха люди стали "називати себе

ім'ям Господа", але, очевидно, що це робилося для того, щоб накликати зневагу на ім'я Бога, подібно до того, як багато людей сьогодні називають себе християнами, але відкрито накликають зневагу на ім'я Бога і Христа. Цілком очевидно, що відтоді, як "сини Божі" почали одружуватися з доньками людськими, беззаконня зростало, і тому слова великого Духа є: "не вічно Духові Мoseму бути зневаженим людьми, бо вони - тіло". Тіло, або людські створіння не зберегли невинність по відношенню до Бога. По суті, Бог оголосив, що тіло не повинно вічно зневажати ім'я Єгови. Щоб показати різницю між Єговою та Його створіннями, написано: "І єгиптяни - люди, а не Бог; і коні їхні - плоть, а не дух". "Усяка плоть - трава". (Ісаї 31:3; 40:6) Тому людина не могла вічно насміхатися над Богом, великим Духом. Дратування Бога показує, що людина не мала правильного розуміння того, що таке людина в порівнянні з великим Творцем.

17 Припускається, що батьки тих доньок людських погоджувалися на шлюб своїх доньок з матеріалізованими духовними створіннями, вважаючи, що такий напрям зробить людський рід великим порівняно з Богом і дасть їм краще становище перед Всемогутнім. Саме диявол навіював таку думку в умі людей, його метою було насміхатися над Богом і накликати ганьбу на Його ім'я. Такий спосіб дій був огидний в очах Єгови, бо це було надзвичайним лукавством. Єгова говорить через свого пророка: "Всихає трава, в'яне цвіт, коли подує на нього подих Господній: так і народ - трава. Трава засихає, цвіт в'яне, а слово Бога нашого перебуватиме вічно". - Ісаї 40:7,8

18 Чому ж Єгові Богові, великому Духові, слід було б постійно вести тяганину з людиною і допускати, щоб людина зневажала Його ім'я? По суті, Бог тут говорить: "Я - Дух, а людина - тіло; і Я міг би миттєво знищити її; але нехай її дні [ласки, Лессер] будуть сто двадцять років". Це, мабуть, ясно говорить про те, що протягом п'ятнадцяти століть людина жила не в гармонії зі своїм Творцем, але, тим не менш, Бог вирішив допустити, або дозволити людині жити ще сто двадцять років, перш ніж Він приведе до знищення людський рід. Ця заява про сто двадцять років відноситься тільки до лукавих людей, а не до Ноя, тому що Ной, який тоді був живий і ходив праведно перед Богом, продовжував жити на землі протягом 350 років після потопу. Чому ж тоді Бог вирішив терпіти грішну людину, яка не має вірності щодо Єгови, щоб вона продовжувала жити ще протягом 120 років? Очевидно, з тієї самої причини, з якої Єгова дозволив фараонові, як особливому

представнику самого диявола, залишитися на деякий час. І з тієї самої причини, з якої Бог дозволив дияволу продовжувати існувати дотепер; а саме, щоб "Єгова міг показати свою силу і дати свідоцтво на землі про своє ім'я". (Вихід 9:16, Лессер) Саме протягом цих 120 років Єгова справді велів сповістити велике свідоцтво про своє ім'я, і наприкінці цих 120 років Бог здійснив цілковите знищення світу, що представляє знищення світу під-час Армагедону. Таким чином, Єгова показує, що Він відтермінував час знищення світу потопом вод, і що Він передбачив достатньо часу до цього винищення для того, щоб сповістити про нього, як людей, так і чоловіків їхніх дочок, перевтілених "синів Божих". У ті дні, до потопу, люди жили багато років, і Господь легко міг дозволити собі 120 років, перш ніж принести у світ виконання свого суду, причому була повна ймовірність, що покоління, яке жило в ті дні, побачить на власні очі здійснення рішення Господа, тобто загибель світу. Згадані тут 120 років жодним чином не встановлюють межу віку людини, і це питання не має жодного відношення до тривалості життя Мойсея; скоріше, згадані тут 120 років є остаточно встановленим терміном, коли Бог вирішив послати потоп на землю. З літопису Біблії видно, що заява Єгови про 120 років Його милосердного довготерпіння була зроблена до того часу, як Ною виповнилося 500 років і до того, як він народив своїх трьох синів. - Буття 6:9,10

19 Була висловлена думка, що нефіліми на землі були ті самі істоти, які позначені словами "сильні люди", і що вони загинули під-час потопу. Біблія не підтримує такого висновку. Скоріше тексти Слова Божого ясно і виразно говорять, що саме "сини Божі" взяли собі дружин з дочок людських, і це твердження є переконливим доказом того, що нефіліми не були тими, хто одружився на дочках людських. Нефіліми, будучи велетнями, були б абсолютно непропорційними за розміром тіла, щоб мати дочок людських в якості дружин. Те, що нефіліми спроваді матеріалізувалися як людські істоти, не викликає сумнівів, бо Священні Писання кажуть, що вони були на землі. Безсумнівно, саме нефіліми, разом із сатаною, спонукали "синів Божих" полишити своє призначене місце в служенні Єгові та шукати задоволень із доньками людськими. І це вони зробили, щоб відвернути цих "синів Божих" від Єгови, щоб вони здобули осуд Єгови і водночас накликати ганьбу на Його ім'я. Ці "велетні", або нефіліми, матеріалізувалися і були на землі, але "сини Божі" одружувалися з доч-

ками людськими, і це ясно показує запис, а саме: "У той час були на землі велетні, особливо ж відтоді, як сини Божі стали входити до доњоок людських, і вони стали народжувати їм: це сильні, здавна славні люди". (Буття 6:4) Як ясно видно з цього тексту, то раніше на землі з'явилися ці "велетні" або нефіліми, і тоді лише "сини Божі" мали дітей від дочок людських. Ці "велетні" або нефіліми були названі "упавшими" або "упавшими ангелами", бо вони цілковито відпали від Бога, та ще й з тієї причини, що вони були "на-пасниками", або тими, хто примушує занепадати інших, та поводиться з ними по-тиранськи. Згідно з авторитетним і загальновизнаним роз'ясненням Сtronга, слово "нефілім" означає того, хто впав (на інших), або нападав на інших. Без сумніву, що і Гог був серед цього натовпу злих духів або нефілімів, і це підтверджує висновок про те, що Гог знову може матеріалізуватися в людській подобі, і очолити видимі сили диявола в нападі на Божу організацію. (*Оправдання*, книга друга, стор. 311) Безсумнівно, що нефіліми - це не ті ж самі створіння, що позначені як "сини Божі", згадані в книзі Буття, принаймні з двох причин: (1) вони були на землі до матеріалізації "синів Божих"; і (2) ці нефіліми чи велетні не були "синами Божими", а "насінням" або синами диявола. Інші тексти Священих Писань, розглянуті нижче, повністю підтверджують цей висновок. Від шлюбу "синів Божих" з дочками людськими народжувалися діти, і "це сильні, здавна славні люди". Ці "славні", нащадки "синів Божих", не називалися нефілімами, але, згідно з єврейським текстом, називаються "гіборим". Під-час всесвітнього потопу, що зійшов на землю, "гіборими", або "славні люди", були знищені, але немає жодних біблійних свідчень того, що "сини Божі" або нефіліми, описані в книзі Буття, були знищені. Навпаки, факти говорять про те, що вони ще живі.

20 Можна припустити, що і після потопу на землі ще були нефіліми, тому що, коли повернулися наглядачі ізраїльські з землі Ханаану, то повідомили, що вони бачили там велетнів (нефілімів): "там бачили ми й велетнів, синів Енакових, від велетенського роду, і ми були в очах наших [перед ними], як сарана, такими ж були ми й в очах їхніх". (Чисел 13:34) Але правильна відповідь на це така: слово "нефілім" означає "велетень" або "тиран", і в цьому Писанні прямо говориться, що велетні, яких там бачили наглядачі, були "сини Енакові" (що означає "довготривалий", а отже, велетень). Енак був людським створінням; але це не могло належати до того ж класу велетнів, або нефілімів, які згадуються в

книзі Буття. Нефілімів, що матеріалізувалися на землі до потопу, не вважають синами будь-якої людини, і вони, звісно, не могли бути такими, оскільки вони були духами, що матеріалізувалися. Велетні, яких наглядачі ізраїльські бачили в Ханаані, були людьми, які потім були вигнані Халевом з Хеврона. - Ісуса Навина 15:13,14

21 Нефіліми, згадані в книзі Буття, були частиною диявольської організації, яка діяла разом з ним від часу повстання в Едемі. Матеріалізуючись як людські створіння, вони спонукали "синів Божих", згаданих у книзі Буття 6:2, які до цього часу були вірні Єгові, матеріалізуватися й вступити в подружні стосунки з дочками людськими. Ці духовні створіння, "сини Божі", що були на служенні в Єгові, взявиши за дружин дочок людських і народивши від них дітей, таким чином, залишили своє належне служіння Єгові на небесах. Певно, в той час вони не за своїм бажанням стали невірні Богові, але були спонукані вірити, що вони можуть зробити послугу людині, і допомогти їй піднятися з занепалого стану, і що це послужить на славу Божу. Хоча в книзі Буття нічого не говориться про те, чи заборонив Бог їм одружуватися на дочках людських, тим не менш, закон Божий, пізніше даний ізраїльтянам, ясно показує, що такий шлях був противний волі Божій. - Левит 19:19; 20:15,16

22 У записах Юди написано: "І ангелів, що не зберегли своєї гідності [князівства, *прим. в англ. Біблії*], але залишили свою оселю [належне місце проживання, *Rom.*], зберігає у вічних кайданах, під мороком, на суд великого дня". (Юди 6) Цей текст Писання раніше застосовували до поведінки "синів Божих", згаданих у Бутті 6:2; однак інші Писання, що стосуються цього, показують, що такий висновок не підтверджується. Слови Юди явно стосуються нефілімів, а не "синів Божих", тобто тих велетнів, які матеріалізувалися на землі та є частиною організації сатани з часів повстання в Едемі. Саме нефіліми включені у вирок Єгови для знищення разом із сатаною, бо вони є ангелами сатани і є частиною його організації.

23 Сам факт того, що "сини Божі" після того, як вони матеріалізувалися, одружувалися з жінками людськими, ще не означає, що вони були безпосередньо частиною організації сатани, або що вони навіть симпатизували організації сатани. Сатана та його союзники, нефіліми, спонукали цих "синів Божих" вдаватися до неправдивих міркувань, що привели їх на нерозумний шлях, привівши їх до труднощів, подібних до тих, про які згадував апостол Павло щодо людей, котрі полішають служіння Богові, аби брати собі

дружин: "а одружений дбає про світське, як додати дружині. ... Кажу це для вашої ж користі, не для того, щоб накласти на вас кайдани, але щоб ви пристойно і безперестанно [служили] Господу не відволікаючись. ... Тому той, хто видає заміж свою дівчину, чинить добре; а той, хто не видає, чинить краще". (1 Корин. 7: 33, 35, 38) "Сини Божі" не мали права одружуватися з людськими жінками, бо це відвернуло б їх від служіння Богові, але, піддавшись хитрому впливу й неправдивим міркуванням сатани, вони, поза сумнівом, прийняли лінію міркувань, подібну до тієї, яка була в "великої громаді" (Об'явл. 7:9-17), або класу "в'язнів" (Ісаї 42:6,7; 49:9; 61:1), які міркують, що вони можуть брати участь у справах світських і водночас служити Богові. Багато чоловіків і жінок присвятили своє життя Богові і, всупереч Його волі, змішалися зі світом, міркуючи, що вони могли б зробити це і водночас служити Богові та розвивати світ; але такого роду поведінка не призводить до розвитку світу і не робить честі Єгові, і цей самий клас Він позначив як "в'язнів", бо вони зв'язані через їхнє втручання у справи цього світу. (Псал. 79:11; 142:7) Поза сумнівом, "сини Божі" були спонуковані сатаною міркувати в такому напрямку; таким чином, вони були спіймані в пастку. За днів Ноя рід людський був дуже лукавий, як і нині існує велике лукавство на землі. Клас "в'язнів" або "великої громади" тепер розмірковує про те, що вони можуть знехтувати Божим Словом правди і залишитися в релігійних системах, які є частиною організації диявола, і в такий спосіб служити Богові та людині. Вони описані Господом у Псалтьмі 107:10-20. Сатана, діючи через своїх земних агентів, є тим, хто заманює "велику громаду" в цю пастку; і це підтверджує висновок про те, що саме сатана і його матеріалізовані союзники, або агенти, нефілами, спонукали "синів Божих" піти хибним шляхом і потрапити в розставлені тенета сатани.

24 Діти, народжені людськими жінками і "синами Божими", називаються в Писанні "сильними людьми", вони жили за часів стародавнього світу до потопу. Те ж саме слово використовується щодо опису Нимрода, і він названий "сильним" (гібор, давньоєвр.; могутній) чоловіком перед Господом. (Буття 10:8,9) Ці нащадки союзу доньок людських із "синами Божими" стали "славними людьми", тобто вони здобули славу серед людей, але явно не перед Господом, з тієї причини, що історія Біблії не зберегла імен жодного з цих славних людей; отже, вони не були славні перед Єговою. Вони не були вірні Богові, але були огидні в Його очах, будучи мішаниною

та потворами, які прославилися серед людей через своє лукавство. Подібним же чином і Нимрод прославився серед людей. Ця мішана раса, звана "славними люди", не була нефілімами, як це ясно показує запис, і, будучи мішаниною і потворами, вони були позбавлені можливості відтворювати потомство.

25 У книзі Буття особливо не згадується про лукавство нефілімів з тієї очевидної причини, що вони були надзвичайно нечестиві вже від часу бунту в Едемі і перебували вже під дією судового вироку Бога від того часу. Слід також зазначити, що божественний запис не згадує про лукавість "синів Божих", але підкреслює лише лукавство людей. "І побачив Господь, що велике зіпсуття людей на землі, і що всі задуми та думки серця їхнього були злі у всякий час". (Буття 6:5) Сатана, слідуючи своїй незмінній лінії поведінки, відвернув людей від Бога і використовував людей та їхніх доньок, щоб псувати "синів Божих", які тривалий час були вірні Богові, і "зіпсуття людства на землі", згадане вище, належить саме до людини, і саме про людину Господь сказав, що Він більше не вестиме тяганини з нею. Єгова посилається на це зло як на причину своєї зміни способу дій щодо людей. Саме людський рід диявол відвернув від Єгови, і одразу ж сатана виконав свій злий задум, використовуючи людські створіння для того, щоб заманити в тенета духовні істоти і відвернути їх від Єгови, і видалити їх з організації Бога.

26 Через це зло серед тілесних створінь написано: "І жалкував Господь, що сотворив людину на землі, і засмутився Він у серці Своєму". (Буття 6:6) Єврейське слово тут, переведене в цьому тексті "жалкував", також перекладається і таким чином: "Втішатися, отримувати потіху, заспокоюватися, увільнити (себе)". Наприклад, зверніть увагу на такі місця Писання: "Тому говорить Господь, Господь Саваоф, Сильний Ізраїлевий: "О, вдовольню (позбавлю себе (англ. *Bible KJV*) Себе над супротивниками Моїми, і пом'ощуся ворогам Моїм!" (Ісаї 1:24) "І здійсниться гнів Мій, і вгамую лють Мою над ними, і вдовольнює; і дізнаються, що Я, Господь, говорив у ревності Моїй, коли здійсниться над ними лють Моя". - Езек. 5:13

27 Це не означає, що Бог пошкодував про те, що створив землю і створив на ній людину. Не було б потреби шкодувати, тому що Він міг би знищити сатану й Адама в сам момент повстання. Сам Єгова, будучи цілком посвячений праведності, у глибині душі сумував про те, що людина пішла злим шляхом; тому серце Бога ждало полегшення, або розради і він отримав би її

не від того, що могло б зробити якесь соторіння, а від Його власного способу дій по відношенню до тих, хто накликав зневагу на Його ім'я. Бог вирішив помститися, або оправдати своє ім'я, і це Він зробив винищеннем тих, хто об'єднався з сатанською організацією і навмисне зневажав Його ім'я.

28 Сатана і його нечестиві союзники погано поводилися і зіпсували нижчих тварин землі, вселивши їм диявольський дух, і Бог оголосив про свій намір винищити і людину, і тварин. "І сказав Господь: Я винищу людину, яку Я створив, з лиця землі, і людину, і звіра, і плазуна, і птастро небесне, бо Я шкодую, що Я створив їх". - Буття 6:7 (англ.пер.)

29 Вжиті тут слова "винищу" і "створив" абсолютно протилежні і розкривають значення слів чому Бог жалів. Це означає, що Бог - Творець, який простягнув свою люблячу добруту до своїх створінь, тепер вирішив стати Винищувачем їх, як людини, так і тварин, бо і тих, і тих звернув диявол на шлях лукавства. Таким чином, Бог змінив свій напрям дій, або шкодував, слово "шкодую" означає "змінити свій напрям дій". Слід зазначити, що тут не згадується ні про нефілімів, ні про "синів Божих", що показує, що їхня справа має бути розглянута Єговою за інших обставин. Те, що тут ідеться про винищенння, стосується винищенння земних речей, причому Ной у цьому випадку був винятком. "А Ной знайшов благодать перед очами Господніми". (Буття 6:8) Якби слово "шкодую", як тут ужито, означало, що Бог зробив помилку, створивши людину, то навіщо зберігати Ноя? Єгова тут показує, що Його намір зрештою полягає в тому, щоб знищити всіх навмисне лукавих, і показує, що Його милість дається тільки тим, хто послушним Йому. "Якщо над недовірками Він посміється, то смиренним дас благодать". (Притчі 3:34) "Одягніться смирністю, бо Бог гордим противиться, а смирним дає благодать". - 1 Петра 5:5

30 Бог визначив, згідно з книгою Буття, що певні минути 120 років, перш ніж Він винищить створіння на землі, і так як Ной, здобув ласку в очах Божих, то Він дав Ною в дружини добру жінку, і протягом останніх 100 років перед потопом вона народила Ною трьох синів. "Але земля зіпсувалася перед лицем Божим, і наповнилася земля злодіяннями. І подивився Бог на землю, і ось, вона зіпсувалась, бо всяке тіло зіпсувало шлях свій на землі". - Буття 6:8-12

31 Люди на землі, за винятком Ноя та його сім'ї, були вкрай нечестивими, зіпсутими та наповнили землю насильством, яке було ненависне

Богові. "Нечестивого і того, хто любить насильство, ненавидить душа Його". (Псалтьма 11:5; Езек. 7:10, 11; 8:17) Зверніть увагу, що в тексті говориться: "Усяке тіло зіпсувало шлях свій на землі". Це не говорить і не означає, що людина зіпсувала свою природу, але свій шлях.

32 Коли настав час Богові здійснити свою відплату над лукавими, Він зробив Ною своїм свідком і наказав йому свідчити іншим, і це предсказувало те, як Бог нині посилає своїх помазаних, щоб нести свідоцтво про Його ім'я і замір, перш ніж Він спричинить знищенння організації сатани. Той факт, що Бог навіть не згадав нефілімів і "синів Божих" у цьому приказі про винищенння, але обмежив його "всяким тілом", показує, що людина сама несе відповідальність за свій злий напрям, свідомо взятий. "І сказав Бог Ною: Кінець усякому тілу прийшов перед Моїм лицем, бо земля наповнилася від них злодіяннями, і ось, Я винищу їх із землі". (Буття 6:13) Це поклало б кінець довгому періоду тяганини Єгови з людством. Потім Єгова велів Ною побудувати ковчег і, як написано, "вірою Ной, отримавши вістку про те, чого ще не бачив [такі речі, як дощ, смерчі, або бурі], спонуканий страхом Божим, приготував ковчег для спасення дому свого, і цим засудив він (увесь) світ, і зробився спадкоємцем праведності по вірі". (Єvreям 11:7, А.П.В) Побудова ковчега відображає віру Ноя, чим він засудив світ. Будівництво ковчега було потужною формою проповіді або свідоцтва; але Ной також пояснював людям, які його оточували, чому він буде ковчег, і таким чином він передавав свідоцтво від уст до уст. В такий спосіб, людський рід і "сини Божі", а також їхні нащадки повинні були отримати свідоцтво Ноє, і таким чином, Ноє був як 'видовище для людей і ангелів', подібно до того, як свідки Єгови зараз на землі свідчать як видимим, так і невидимим щодо Божого заміру знищити світ в Армагедоні. (1 Корин. 4:9) Перенесення Ноє через потоп і його подальше визволення, були подібні до воскресіння з мертвих, і це була сильна проповідь ангелам про силу Єгови. Таким чином, ковчегом, Ноєм і потопом Єгова проявив свою силу перед соторінням і зробив своє ім'я відомим усьому всесвіту. Так і тепер Бог повелів своїм вірним свідкам свідчити про Його ім'я і про те, що Бог через своє Царство цілковито оправдає своє ім'я у знищенні всього й усякого соторіння, що опирається Його замірам та зневажає Його святе ім'я.

33 Таким чином, Біблійний доказ ясно показує відмінність між "нефілімами" і "синами Бога"

жими", які згодом одружилися з дочками людськими. Крім того, "славні люди", нащадки цього союзу матеріалізованих духів з доньками людськими, явно відрізняються як від нефілимів, так і від "синів Божих". Не було жодної причини підтримувати життя цих потвор, і вони були знищені потопом.

34 Отже, питання полягає в тому, що стало з цими "синами Божими" під-час потопу і який їхній нинішній стан? І яке відношення вони мають до насильства, що відбувається зараз на землі? Твердження апостола в посланні до Ефесян 6:12 полягає в тому, що ті, хто воює зі святыми, складаються з сонму лукавих духів. Це нефілими, чи це "сини Божі", згадані в книзі Буття, один, або обидва класи, які пов'язані з сатаною в їхньому протистоянні помазаникам Єгови?

(Далі буде)

ПИТАННЯ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ

1, 2. Єгова створив усе добром. Поясніть існування злих духовних створінь і злих людських створінь і те, що вони не були знищені в той час, коли вони стали злими. Чому це зараз так на часі для вірних Господу мати більше світло щодо лукавих?

3-6. Що говорять Юда і Петро про ангелів, які стали лукавими, і про Божий суд за це? Визначте "велетнів" і "синів Божих", згаданих у Буття 6:2, 4. Яким був їхній стан або діяльність, і який суд Єгови щодо них?

7-10. Що показують Священні Писання про становище і взаємини Люцифера в Божій організації, його спосіб дій і пов'язаних з ним одиниць, а також про результати такого способу дій? Пророцтво Даниїла і висловлювання Павла вказують на подальший доказ панування і тирانії злих ангелів під владою сатани. Що ще в цьому зв'язку показано в Езекіїла 38:2-6, у згадках Ісуса на сатану в посланні Павла до Ефесян?

11, 12. Беручи до уваги заяву Бога в книзі Буття 3:15, поясніть той факт, що навіть до теперішнього часу сатана та його нечестиве воїнство продовжували свою опозицію Єгові, як їхній неправомірний вплив помітний? Чому їм не вдавалося знищити вірних свідків Божих?

ВОСКРЕСІННЯ І ЖЕРТВА ЗА ГРИХ

РАНО вранці в неділю, у перший день тижня, у ранок воскресіння Ісуса, Марія Магдалина побачила його біля гробу: "але не впізнала, що це Ісус. Ісус каже їй: Жінко, що ти плачеш? Кого шукаєш?" (Івана 20:14-17)

13. Покажіть різницю між "синами Божими", згаданими в Бутті 6:2,4, і "насінням змія", згаданим у Бутті 3:15.

14. Покажіть, що змій і сатана є значущими іменами для Люцифера з часу його повстання.

15-18. За часів Ноя до якої міри сатана досяг успіху у своїх нечестивих зусиллях? Поясніть твердження, записану в книзі Буття 6:3. Яка була мета Єгови в тому, щоб відтермінувати й точно визначити час для знищення людського роду?

19, 20. Поясніть, чи були нефілими, "велетні" та "сини Божі", що брали за дружин дочек людських тими самими, і чи були вони згодом знищені потопом. Узгодьте з цим твердження, записане в Числа 13:33.

21-24. Застосуйте слова Юди 6. Чи можна звичувати "синів Божих" за те, що вони матеріалізувалися і вступили в подружні стосунки з дочками людськими, і чому? Що мається на увазі під згадуванням про їхніх нащадків як про "могутніх мужів, які були віддавна, славні люди"?

25. Яке ще світло проливає твердження про те, що Бог побачив, "що велике людське зіпсуття на землі" щодо відповідальності за стан землі в той час??

26, 27. З іншими Св. Писаннями поясніть Буття 6:6.

28, 29. Згідно зі Св. Писанням, які сотворіння були включені в вирок про знищення, записаний у Бутті 6:7? Яким чином слова "винишу" і "створив", використані там, слугують для позначення значення подальшого твердження Бога: "Я шкодую, що створив їх"?

30-32. Яким чином земля "зіпсулась" і "наповнилася злодіяннями", що зробило необхідним для Бога знищення всякої тіла? Поясніть, що предсказували описані умови і приказ, проголошений у Бутті 6:11-13. У чому значення висловлювання Павла в посланні до Єvreїв 11: 7?

33, 34. Що ж тоді показує Біблійний доказ щодо тотожності або відмінності між (а) нефілими та "синами Божими" і (б) "славними людьми"; і нефілими та "синами Божими"? Які є деякі з питань, що тут потребують подальшого розгляду цієї теми?

Марія цього разу подумала, що він садівник, поки не почула звук його знайомого голосу.

Того ж ранку жінки, які поверталися з гробниці, побачили Учителя. Апостол у Матвія (28:9, 10) говорить: "Коли ж ішли вони сповістити уч-

ням Його [що сказав ангел біля гробу], то Ісус зустрів їх, і сказав: Радійте! І вони, приступивши, вхопилися за ноги Його, і вклонилися Йому. Тоді каже їм Ісус: Не бійтесь; ідіть, сповістіть братів Моїх, щоб ішли в Галілею, і там вони побачать Мене".

Апостол Симон Петро бачив Ісуса того ж дня поблизу Єрусалиму. Того ж самого недільного ранку, коли Ісус ішов до Емауса, Ісус наздогнав двох учнів, і Він йшов із ними, і вони не відзначали Його, доки Він не сів із ними єсти та не благословив їх своїм звичним способом. - Луки 24:13-21,30,31

Увечері тієї же неділі, поблизу Єрусалиму, Його бачили десять учнів. - Івана 20:19-25

Після цього Він знову з'явився учням у Єрусалимі, коли Фома був із ними. Це було через тиждень після Його воскресіння. - Івана 20:26-29

Через кілька днів, коли семеро Його учнів ловили рибу в Галілейському морі, Він з'явився їм і розмовляв із ними. - Івана 21:1-13

Через кілька днів Він з'явився одинадцятьом на горі поблизу Галілеї. - Матвія 28:16-20

І знову Він з'явився до групи з понад п'ятсот осіб, які зібралися за попередньою домовленістю в Галілеї. - 1 Корин. 15:6

Іншим разом Яків побачив Його одного. - 1 Корин. 15:7

Востаннє Він з'явився своїм учням на Оливній горі під-час свого Вознесіння. - Дії 1:6-9

Савл із міста Тарса виступав проти Господа і переслідував Його. Одержимий убивством учнів Господа, Савл прямував до Дамаска, коли раптово навколо нього засяяло світло, яскравіше, ніж сонце опівдні. Це був прояв Господа в Його воскреслій славі. З цієї нагоди Господь звернувся до Савла і сказав йому: "Я Ісус, Якого ти голиш". (Дії 9:1-9) Згодом Савла з Тарса назвали Павлом. Він прийняв Господа, був народжений і помазаний святым духом і став особливим служителем Христом, наділеним силою і владою говорити Слово правди.

Говорячи про Учителя Ісуса з Назарету, апостол Павло сказав: "Бо я спочатку преподав вам, що і [сам] прийняв, [тобто], що Христос помер за гріхи наші, згідно з Писанням, і що Він похованний був, і що воскрес на третій день, згідно з Писанням, і що з'явився Кифрі [апостолу Петру], потім дванадцятьом; потім з'явився більш ніж п'ятисотам братам в один час, з яких більша частина донині жива, а деято й спочив; потім з'явився Якову, також усім Апостолам; а після всіх з'явилася і мені, як якомусь негідникові". - 1 Корин. 15:3-8

Потім Павло викладає ясний і переконливий аргумент щодо воскресіння Господа, в якому він

доводить, що Ісус був воскреслий з мертвих, що Його воскресіння було необхідним і що, якби Він не був воскрес з мертвих, то не було б ніякої надії для людського роду. Але він з упевненістю стверджує, що "Христос воскрес із мертвих, первісток із померлих", і що воскресіння Ісуса Христа є запевненням того, що свого часу Бог воскресить і інших померлих. - 1 Корин. 15:12-26

Павло знову пише, що Бог призначив день суду над світом і що Він дав запевнення щодо цього часу, воскресивши Ісуса Христа з мертвих. - Дії 17:31

Улюблений апостол Іван, вірний і послушний Господу до кінця, під натхненням написав про Господа Ісуса таке: "Про те, що було від початку, що ми чули, що бачили своїми очима, що роздивлялися і чого торкалися руки наші, про Слово життя, - бо життя з'явилося, і ми бачили, і свідчимо, і сповіщаємо вам про те вічне життя, що було в Отця і з'явилося нам, - про те, що ми бачили та чули, сповіщаємо вам, щоб і ви мали спілкування з нами, а наше спілкування - з Отцем і з Сином Його, Ісусом Христом". - 1 Івана 1:1-3

Воскресіння Господа Ісуса Христа так переконливо й беззаперечно доведене Писанням, що в усякого, хто вірить, що Біблія була написана як Слово Боже, не може залишитися сумнівів. Воскресіння Господа має важливе відношення до великої жертви за гріх для людства.

Цінність досконалого людського життя Ісуса, покладена на дереві, на Голгофті, але право на життя збереглося, і становило ціну викупу, яку ми називаємо заслугою. Ісус помер на дереві, але Його право на життя не було відіbrane. Існує величезна різниця між життям і правом на життя. Адам перша людина мала право жити, але він згрішив. Відразу ж після того, як Божий суд був винесений проти нього, його право на життя зникло, але він прожив дев'ятсот тридцять років. Ісус справді помер на дереві; але, вмираючи як добровільна жертва, Його право на життя не загинуло, а збереглося.

Саме вчинення Адамом гріха спонукало Бога засудити його до смерті. Якщо Адам, або будь-хто з його роду коли-небудь буде звільнений, то це повинно статися після того, як буде принесено жертву за гріх, яка має бути викупною ціною, а саме заслугою чи цінністю, або правом на досконале людське життя. Це приношення має бути зроблене на небесах. Тому для того, щоб Ісус міг принести свою жертву за гріх, Він повинен був воскреснути з мертвих як духовне створіння і постати перед Богом на небі, і там представити цінність своєї жертви на суді. - Євреїв 9:20-26

Беззаперечним доказом є те, що Ісус стався тілом і жив серед людей; що Він перетерпів смерть,

щоб забезпечити викупну ціну для людей; що Бог воскресив Його зі смерті духовним створінням і підніс Його над усіма іншими у всесвіті, за винятком Бога. З цього приводу священний запис говорить: "Він, будучи образом Божим, не вважав хижакством бути рівним Богові, але принизив Себе Самого, прийнявши образ раба, ставши подібним до людей, і на вигляд ставши, як людина; упокорив Себе, будучи послушним навіть до смерті, і смерті хресної. Тому й Бог звеличив Його і дав Йому ім'я вище від усякого імені, щоб перед ім'ям Ісуса вклонилося всяке коліно небесних, земних і підземних, і всякий язык визнав, що Господь Ісус Христос на славу Бога Отця". - Філіп. 2:6-11

Тепер ми можемо зрозуміти живу картину, зроблену, коли єрей Авраам приніс свого сина Ісаака в жертву на горі Морія. Там Авраам був образом, або пророчим зображенням Бога Єгови. Ісаак, єдиний син Авраама, був образом Ісуса, улюбленого і єдинородного Сина Єгови. Авраам пішов настільки далеко, наскільки це було можливо, пропонуючи свого сина як живу жертву, але не позбавляючи його життя. Але цієї картини було достатньо, щоб показати, що Бог принесе свого улюбленого Сина в живу жертву, і це був урок, який Єгова мав намір дати. У той момент, коли рука Авраама опустилася з ножем, щоб убити його сина, Бог зупинив його і через свого ангела заговорив з Авраамом. "Але Ангел Господній возвзвав до нього з неба і сказав: Авраам! Авраам! Він сказав: ось я. [Ангел] сказав: не піднімай руки твоєї на сина твого, і не роби над ним нічого, бо тепер Я знаю, що бойшся ти Бога і не пошкодував сина твого, єдиного твого, для Мене". - Буття 22:11,12

Тоді й там Бог дав Аврааму ту обітницю, в якій усе людство життєво зацікавлене, бо вона пророкує появу великого Визволителя людства, через якого будуть благословенні всі народи землі. Ми читаемо, що Бог додав: "І сказав: "Клянуся Мною, каже Господь, що, так як ти зробив це діло, і не пошкодував сина твого, єдиного твого, то Я, благословляючи, благословлю тебе, і, множачи, помножу насіння твоє, як зорі небесні, і як пісок на морському узбережжі, і оволодіє насіння твоє містами своїх ворогів, і благословляться в насінні твоєму усі народи землі, за те, що ти послухався Мого голосу". - Буття 22:16-18

Знову ж таки, смерть Ісуса була передбачена пасхою, яку Бог встановив серед єреїв, коли ті були в Єгипті. (Вихід 12:1-12) У кожен єрейський дім у десятий день місяця Нісана було взято ягня, яке повинно було бути без пороку чи вади. У чотирнадцятий день того ж місяця ягня потрібно було заколоти а кров'ю окропити одвірки, що було знаком охорони первістків сім'ї які перебували всередині цього будинку, і це була постанова, яка передувала визволенню всіх ізраїльтян з Єгипту. Виконанням образу, або дійсним сповненням цього образу агнця був Ісус, як написано: "Другого дня бачить Іоанн [Хреститель], як йшов до нього Ісус, і каже: Ось Агнець Божий, що бере [на Себе] гріхи світу". Свідоцтво про це можна знайти в книзі Об'явлення (5:6), де апостол Іван каже: "І глянув я, і ось, посеред престолу [Божого] та чотирьох тварин [довкола], а також посередині старців, стояло Ягня, наче забите, і мало сім рогів, а також сім очей, що є сім духів Божих, посланих на всю землю". - Об'явл. 5:6

У цьому останньому цитованому Писанні число сім є символом повноти; роги - символом повної сили; очі - символом повної мудрості; таким чином, засвідчуєчи, що великий Агнець Божий, що сповнює образ, буде наділений звершеною мудростю і всією силою та владою для здійснення заміру Божого; і це саме те, що, як показують Священні Писання, було дароване Ісусові. Після свого воскресіння з мертвих і до свого Вознесіння на небо Ісус сказав: "Дана Мені всяка влада на небі й на землі". - Матв. 28:18

Агнець, який був узятий для принесення в жертву на пасху юдейську, "повинен бути [так сказано в божествених настановах] без пороку, чоловічої статі, однорічний". (Вихід 12:5) Говорячи про викупну ціну, що забезпечується кров'ю Ісуса, апостол Петро під натхненням каже: "Дорогоцінною Кров'ю Христа, як непорочного й чистого Агнця". - 1 Петра 1:19

Ісус, будучи позатипічним пасхальним Агнцем, мав принести себе в жертву юдеям у десятий день Нісана. На десятий день Нісана Ісус в'їхав до Єрусалиму на віслоку і запропонував себе юдеям як Цар. (Матв. 21:1-9) Він мав померти в чотирнадцятий день Нісана, щоб сповнити прообраз, і саме в чотирнадцятий день Нісана Він був прибитий до дерева.

ВОЗВЕЛИЧЕННЯ ИМЕНІ ЄГОВИ

ЄГОВА, Всемогутній Творець неба і землі, хоча й невидимий людському оку, тепер стає дедалі більш відомим завдяки чудовим справам, які Він здійснює для інформування та заохочення тих, хто вірить у Нього. Пісні хвали, отже,

дуже доречні; і така хвала до Єгови сьогодні здіймається від численних присутніх свідків Єгови, котрі по всій землі проголошують перед людей ім'я Єгови та добру звістку про Його Царство, єдину надію світу. - Матв. 12:18-21

Єгова Бог дав пісні для новонародженого уряду та Його вірних свідків, які із задоволенням співають ці пісні. Псальми Біблії - це вірші, покладені на музичну.

Один із таких віршів Царства - Псалома 99. Вона починається з слів, що Єгова царює і закликає народи тримтіти. "Нехай славлять ім'я твоє велике і страшне, бо воно святе. . . . Звеличуйте Господа, Бога нашого, і вклоняйтесь підніжку ніг Його, бо Він святий." Єгова [в цей особливий час] великий на Сионі [Його організації], ... Нехай прославляють велике і страшне ім'я Твоє: бо святе воно... Звеличуйте Господа, Бога нашого, і вклоняйтесь підніжку Його: бо Він святий!" Його ім'я звеличене великим публічним проголошенням. "Підніжжя Його", згадане тут, - це Його клас храму на землі, в якому Господь Бог представлений на землі.

У вірші 6 цієї Псалома йдеться про Мойсея, Аарона і Самуїла, які кликали до Господа, і були почути ним, і Він відповідав їм. Очевидно цей вірш тут поміщений як заохочення для тих, хто сьогодні кличе ім'я Єгови і беззастережно довіряє Йому.

Ще одна з цих урядових пісень - Псалома 68. Вона починається словами: "Нехай повстане Бог, і розпорошаться вороги Його". Представник Єгови повстав в представницькій якості через священство Мелхиседека. Христос, великий Первоєв簿еник за чином Мелхиседека, повстас зі свого місця, щоб зробити свого ворога підніжжям, і ті на землі, хто посвячений Єгові, є охочими добровольцями в цей день. (Псалома 110:3) "Співайте Богові нашему, співайте імені Його, звеличуйте Того, Хто ходить на небесах, ім'я Йому: Господь, і радійте перед лицем Його". Бог не стільки дбає про те, щоб почути спів для себе, скільки про те, щоб люди почули його, щоб ім'я Його було звеличене. Тому це має бути публічним свідченням Його імені.

Написано, що, коли ковчег заповіту вирушив у дорогу до землі обіцяної, були висказані ті ж самі слова: "Підвідися, Господи, і розпорошуться вороги Твої". (Чисел 10:35) Коли Давид переносив ковчег до місця його перебування на горі Сион, ця постанова мала дотримуватися. Записано, що з цієї нагоди Давид постановив призначити співаків з музичними інструментами. (1 Хроніки 15:16-28) З піснею і музичними знаряддями ковчег був винесений вперед і встановлений на горі Сион. Це було зроблено в присутності ворогів. Ця служба зображувала те, що зараз відбувається на землі. Тепер у пісні Царства говориться: "Бачили ходу Твою, Боже, ходу Бога

мого, Царя моого у святині". (Псалома 68:24) Таким чином, ворог бачить, як іде робота, і чує спів останка.

Ще одна пісня нового уряду - Псалом 149. Пісня починається словами: "Співайте Господу пісню нову [з огляду на те, що прийшло Його Царство]; хвала Йому в зібранні святих. Нехай звеселиться Ізраїль про Творця свого; сини Сиону нехай радіють про Царя свого", бо прийшов Цар слави. "Нехай святі тріумфують у славі, нехай радіють на ложах своїх". Господь був прославлений як Цар, і честь належить Його останку, як посланцям нового Царя, і тому вони перебувають у славі. Вони співають на своїх ложах, замість того щоб заснути, як деякі. Вони активно проявляють хвалу Господу вдень і вночі, і будуть продовжувати, поки їх не надожене земний сон. Це в цілковитій гармонії зі словами Божого пророка в Ісаї 62:6,7, в яких Господь каже, що Його вартові не мовчатимуть ні вдень, ні вночі, але продовжуватимуть згадувати ім'я Господа.

"Нехай буде хвала Богові в їхніх устах, і меч двосічний у руці їхній". Бог є їхнім Творцем і достойний того, щоб Його прославляли. "Меч двосічний у руці їхній" показує, що ці вірні ведуть війну проти насіння сатани. - Буття 3:15

"Щоб звершувати помсту над народами, покарання над племенами". "Меч", яким вони повинні виконати цю відплату, є Слово Боже. (Ефес. 6:17) Спосіб відплати полягає в простому проголошенні того, що Слово Боже повинно сказати про Його помсту та її вираження проти організації сатани.

"Ув'язнювати царів їхніх в узи і вельмож їхніх в окови залізні". Очевидно, що саме царі "християнського світу" згадуються тут як зв'язані. Клас вірного останка використовує Слово Боже, щоб зв'язати цих царів і вельмож. "Палиця безбожних [більше] не буде спочивати над долею праведних ". (Псалома 125:3) (англ. *per.*) Проповідування правди і слухання її народом знищує вплив "вельмож", тобто духовенства, на народ. Люди відкривають очі і відходять від страху перед цими церковними "вельможами".

"Щоб виконати над ними суд написаний". Це показує, що клас, який залишився, повинен слідувати тому, що написано, і повинен проголошувати послання Царства Божого. Вони не повинні чинити жодного насильства над правителями чи знатними, але оголошувати суд, який Господь Бог уже визначив проти них і який записаний у Його Слові. Таким чином, вони є лише служителями повідомлення про те, що має бути зроблено. Пісня завершується так: "Честь ця - всім святым

Його". Господь вважає їхню роботу почесною. Ті, хто упускає і відмовляється радісно брати участь у виконанні цієї роботи свідоцтва про велике ім'я Єгови, за умовами Псалтьми виключаються з класу святих.

Ще одна з цих пісень Царства - Псалтьма 72. Даруй цареві [Каменю, Христу Ісусу, Божому Помазанникові] суди Твої [Твої укази і владу їх виконувати], Боже, і правду Твою ["шати праведності"] царському синові [царським синам Єгови, які все ще живуть на землі]. Він [Ісус Христос, що отримав Божі суди і владу] буде судити народ твій по правді, а бідних твоїх - по справедливості" (англ. пер.). Ця пісня є ще одним свідченням того, що має бути зроблено зараз, як частина великої роботи Бога на землі, і що має бути зроблено останком.

Ще одна з нових урядових пісень - Псалтьма 95, яку зараз співає клас останку: "Приходьте, заспіваймо Господу, вигукнемо твердині спасіння нашого". Причина цієї пісні полягає в тому, що Єгова - великий Бог і тепер піднесений на Сионі. У 1914 році земля стала Господньою, і Він послав свого Помазанника, щоб повалити її правителя. Тому "в Його руці глибини землі". Бог через свого пророка Езекіїла обіцяв, що Він знайде Своїх овець і покличе їх, і що Він буде пастухом свого стада, і що Він визволить їх з місць, де вони були розсіяні. (Езек. 34:11,12) Визнаючи, що Господь Бог зробив це, останок співає: "бо Він є Бог наш, і ми - народ пасовиська Його, і вівці руки Його. О, якби ви нині послухали голосу Його: "не закам'янійте серця вашого, як у Мериві, як у день спокуси в пустелі",

Апостол Павло застосовує цю Псалтьму до кінця віку Божої ласки до природного Ізраїлю; і, згідно з правилом, встановленим ним, вона застосовується з більшою силою до кінця світу, коли Бог збирає свій народ до себе. (Євр. 3:15-19; 4:1-3; 1 Корин. 10:11) Від часу приходу Господа до Його храму та початку суду в усьому домі Божому, голос Господа говорить класу храму, щоб їхні серця не закам'яніли, але щоб вони раділи слухаючи Його Слово. Господь каже, що дехто з тих, хто помазаний до Царства, закам'яніють у своїх серцях, відвернутися і не братимуть участі в радісній пісні, що сповіщає Його Царство. Вони нарікатимуть на своїх братів і наполягатимуть на тому, що їм нічого не залишається, як чекати того часу, коли їх буде прийнято в Царство. Однак Господь представляє клас вірного останку як таких, що співають: "Вони співають наче нову пісню перед престолом, і перед чотирма тва-

ринами, і перед старцями, і ніхто не зміг навчитися цієї пісні, окрім ста сорока чотирьох тисяч, що були викуплені з землі". - Об'явл. 14:3

Ті, які скаржаться, не можуть зрозуміти цю пісню, бо відмовляються брати в ній участь. Ті, хто вже перейшов у славу і назавжди перебуває з Господом, беруть участь у співі нової пісні, що проголошує хвалу Єгові. Ті, хто залишився на землі, беруть участь у співі цих пісень, що складають музику нового уряду. Той факт, що стверджується, що жодна людина на землі не може вивчити цю пісню, окрім 144 000 осіб, показує, що ті з класу останка, які все ще перебувають на землі, пізнають цю пісню і братимуть участь у ній.

Ще одна нова урядова пісня, адресована "Начальнику хору", - Псалтьма 66. "Вигукніть радісний звук для Бога, усі землі" (Англ.Пер.) Цей вигук має бути зроблений серед народів, як свідоцтво і має бути даний, як наказав Господь тим, хто любить добру звістку і хто є вірними свідками Господа. Пісня продовжується: "Співайте славу імені Його, віддайте славу, хвалу Йому". У минулі століття Бог звеличував своє Слово обітниці. Тепер настав час, коли Його ім'я має бути звеличене на землі; і Його вірні свідки, яких Він призначив, мають привілей таким чином звеличувати Його, розповідаючи тим, хто почує, що Його праведне правління близько.

Серед нової урядової музики, яку співає клас останку, є Псалтьма 75. "Славимо Тебе, Боже, прославляємо, бо близько ім'я Твоє, чудеса Твої про це звіщають ". (Псалтьма 75:1) Усе це, побачене помазаними слугами, є для них доказом того, що сам Бог є близький і бере участь у справах землі. Деякі справи Він повинен робити іншими силами, а не силами Його народу на землі. Майже вся Його робота на землі, яку здійснюють помазаники, - це проголошення на честь Його імені. Можливості, які вони мають зараз, щоб служити Йому, проголошуєчи Його ім'я, є доказом для помазанників, що Бог вживав їх, і тому вони мають Його признання. Таким є ще один доказ того, що тепер настав час, коли Богу належить проголосити своє ім'я на землі. З більш ясним баченням Божих замірів щодо них, помазаники можуть продовжувати свою роботу з повною впевненістю.

Вони не сильно стурбовані тим, як довго вони повинні продовжувати працювати на землі, ні тим, наскільки велика небезпека нападу з боку ворога; але вони турбуються тим наскільки вони вірні своїй угоді. В спокою вони оспівують честь Його імені.

Деякі помазанники думають, що вони не повинні виступати проти організації диявола, але повинні бути в мирі з нею. Такі люди непостійні, тому що вони не можуть слідувати таким шляхом і бути вірними та посвяченими Господу. Помазанникам Господь каже: "Бійся, сину мій, Господа і царя [Помазанника Божого, Каменя, покладеного на Сионі]; з бунтівниками не спілкуйся". Ті, які відвертаються, щоб приєднатися до тих, хто чинить беззаконня, впадуть. "А тих, хто відвертається на криві шляхи свої, нехай залишить Господь ходити з тими, хто чинить беззаконня. Мир на [духовний] Ізраїль!" - Псалтьма 125:5

Встоять тільки ті, хто вірний Господу. Те, що людина належить до класу останку зараз, не гарантує, що вона належатиме до цього класу надалі. Вона має залишатися старанною і вірною до

самого кінця. "Чи бачив ти людину спритну у своїй справі [тобто у справі царя, який дбає про інтереси Царства]? Він стоятиме [віч-на-віч] перед царями [Єовою та Ісусом Христом], він не стоятиме перед простими [дрібними царями землі; він не матиме признання таких]" (Притчі 22:29) Ті, котрі є вірні та лишаються такими до кінця й старанно сповіщають хвалу імені Господньому, матимуть приязні стосунки з Помазаним Божим Царем. "Хто любить чистоту серця, у того приємність на устах, тому цар - друг". - Приповісті 22:11

Дивовижна робота Єгови продовжується, і його люди з упевненістю чекають часу, коли його праведний уряд буде повністю встановлений на землі, і буде цілком відповідальним за земні справи.

НОЙ РОБИТЬ ДОБРЕ

Дорогий брате,

Один іноземний директор розповів мені, що, коли він служив у грецькій армії, його командир сказав: "Коли побачиш турка, не шукай у мене поради. Стріляй у турка". Я негайноскористався можливістю, наданою Єговою через Його слугу, нашого президента, приносячи з собою набір нових платівок і портативний грамофон щонеділі на нашу службову роботу, намагаючись знайти одного широкого шукача правди, а потім, дозволяючи вам відповідати на його запитання. Я радий повідомити вам, що ваші зусилля в цьому напрямі вже повністю виправдалися, і відкрилася нова і прекрасна можливість для служіння. Це реальна економія часу для працівника.

У першу неділю літній джентльмен, після звичайного свідчення за допомогою карток, будучи без копійки в кишені, висловив подяку за благодійні подарунки у вигляді буклетів тощо, які він час від часу отримував від наших свідків, і сказав: "А тепер розкажіть мені ваші останні новини про Армагедон". На закінчення, зі слізами, що стікали на його снігову бороду, він сказав: "молода людина, це найсильніший лектор, якого я коли-небудь чув, і він мені сказав за цей маленький запис більше, ніж я чув від проповідників за сімдесят років". З виразом радості він пішов за мною до воріт і попросив Божого благословення на роботу заради миру, який вона йому дала. Якби ви бачили вираз обличчя цього старого!

Щонеділі, на додачу до буднів, я брав ваші лекції із собою в машині, сподіваючись, що хоча б

одна людина зупинить мене, щоб поставити запитання. Щонеділі трапляється такий інцидент, і загальний час, необхідний для того, щоб справді пояснити предмет, ніколи не перевищує десяти хвилин. Я помітив, що багато працівників витрачають 5-10-20 хвилин на безплідні лекції біля дверей, часто залишаючи людей у ще більшому замішенні. На мою думку (і я висловлюю думку кожного слухача на сьогоднішній день), ці лекції є найгострішими з будь-коли підготовлених матеріалів з цієї теми. Єдине заперечення, яке я чув, походить від наших власних працівників, які, очевидно, хочуть почути свій власний голос, що викладає інформацію по-своєму.

За такі зусилля, щедро благословенні, мене сувро засудили. Мені кажуть: "Ви не повинні використовувати записи під-час робочого періоду. Використуйте картку, а потім поговоріть із людьми, якщо вони здадуться зацікавленими". Особисто я вважаю за краще, щоб старший говорив замість мене, коли відчинені двері. Ви забезпечили мене інструментом, і я обов'язково ним скористаюся, особливо коли він здається мені особливо підходящим і дієвим. Мені сказали: "Зачекайте, поки Товариство не скаже вам, як їх використовувати". (Три людини, три неділі пропустили б благословення.) Я віддаю перевагу стріляти в турка прицільно, і робитиму все можливе, щоб цілитися влучно, доки мій командир не вважатиме за потрібне краще спрямувати мій вогонь. Якщо я помиляюся, сподіваюся, що Периодичне видання усе роз'яснить.

Ной Л. Ресегер, Огайо.